

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/22/2015
Identifikačné číslo spisu:	7713010634
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7713010634.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti obvinenému B. R. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Michalovce, pod sp. zn. 1T/181/2013, na neverejnom zasadnutí 14. apríla 2015 v Bratislave, o dovolaní obvineného B. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. októbra 2014, sp. zn. 6To 84/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného B. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 1. júla 2014, sp. zn. 1T/181/2013, bol obvinený B. R. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

- dňa 10. apríla 2012 v čase okolo 02:00 hod. v bare Fabrik Live v meste Michalovce na ul. Štefana Tučeka č. 32 v priestoroch toalety potom, ako sa opýtal poškodeného Q. A. „si frajer?“, ho bezdôvodne fyzicky napadol, a to tak, že ho udrel jedenkrát päťou do oblasti ľavého oka, kde po tomto údere sa podarilo poškodenému vyjsť z priestorov toalety, pričom po chvíľke sa vrátil pred toaletu, kde na chodbe pred toaletou ho opätovne obvinený jedenkrát udrel do oblasti tváre v oblasti zubov, čím poškodenému Q. A. spôsobil zranenia a to pomliaždenie tváre v ľavej okoloočnicovej oblasti, pomliaždenie ľavého očnému bulbu s poruchou videnia a čiastočné uvoľnenie - kývavosť zubov č. 21 a 22 s dobou práceneschopnosti v trvaní 10 dní.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. súd obvineného odsúdil k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným - Q. A., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom W. N. M. XX, vo výške 510,90 Eur,

- Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 942 436, so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, vo výške 162,90 Eur.

Proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1T/181/2013, podal obvinený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. októbra 2014, sp. zn. 6 To 84/2014, na verejnom zasadnutí podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie.

Vo svojom dovolaní obvinený uviedol, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, keďže rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré neboli podľa názoru obvineného zákonné. Ďalej obvinený uviedol, že súd rozhodol bez dostatočných dôkazov, keď kvalifikoval jeho konanie ako prečin ublíženia na zdraví bez toho, aby nariadil vykonať znalecké dokazovanie ohľadom vzniknutých zranení poškodeného. Podľa názoru obvineného k predmetnému záveru nie je možné dospieť iba na základe vyjadrenia odborného lekára o tom, že poškodený utrpel zranenie, že sa mu 10 dní kývali zuby. Nakoľko ani prvostupňový, ani odvolací súd obranu obvineného dostatočne nepreverili, podľa názoru obvineného vydali nezákonné rozhodnutie.

Obvinený B. R. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, dovolaniu obvineného vyhovel.

K dovolaniu obvineného B. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce, ktorý navrhol dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným B. R. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

V rámci podaného dovolania obvinený B. R. neuviedol, ktorý z dôvodov dovolania uvedených v ustanoveniach § 371 ods. 1 Tr. por. jeho námietky naplňajú. Obvinený, podľa názoru najvyššieho súdu, svojou argumentáciou poukázal na obsah ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, avšak obsah predmetného ustanovenia naplnil len právne, nie vecne, nakoľko vo svojom dovolaní obvinený napáda iba zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vykonali a vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na ktorýkoľvek dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., domáhať sa preskúmania

skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Čo sa týka tvrdenia obvineného, že sa súdy s jeho návrhom na vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom zranení poškodeného nevysporiadali, najvyšší súd uvádza nasledovné.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Je teda výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Skutočnosť, že Krajský súd v Košiciach nevykonával znalecké dokazovanie ohľadom vzniknutých zranení poškodeného, nemožno prostredníctvom dovolania napádať. Zamietnutím podaného odvolania Krajský súd v Košiciach zamietol aj predmetný návrh obvineného, o čom sa podrobnejšie vyjadril aj v odôvodnení predmetného uznesenia poukazujúc na ustanovenie § 141 ods. 1 veta prvá Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, nenaplnil ani jeden z dovolacích dôvodov v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná